

ikke ved det, som her er foreslaaet. Iøvrigt kan jeg ikke indsee, at det kan berettigge Kirken til at udelukke Nogen, at de indgaae saadanne Ægteffaber, da det jo er bekjendt, at Folk uden at indgaae Ægteffab kunne leve sammen uden at Kirken nuomslunder derfor udelukker dem. Hvad Opdragelsen angaaer, saa har man saameget imod, at det skal overlades Forældrene at opdrage deres Børn til den Tro, de ville opdrage dem til; jeg finder dog, at det er den eneste rigtige Maade. Der er Intet i Verden, som er saa stærkt som Forældrenes Kjærlighed til deres Børn; naar Forældrene ikke elste deres Børn, saa er det noget unaturligt, og kan man ikke betroe dem at opdrage deres Børn til en vis Tro eller Religion, saa kan man iøvrigt heller ikke betroe dem deres Børns Opdragelse (Hør!), og ere Forældrene saa unaturlige, at man skal berøve dem deres Børns Opdragelse i det Hele, saa maa man naturligtvis ogsaa berøve dem Retten til at raade for, til hvilken Tro de skulle opdrages. Man har sagt, at det ikke kan gaae an at overlade Forældrene det i Forening; det maa bestemmes, hvilken af dem der skal have den afgjørende Stemme, hvis de vare uenige. Jeg kan ikke indsee, hvorledes man ved et saadant enkelt Anliggende kan indlade sig paa at bestemme, hvilken af Forældrene der skal have den afgjørende Stemme, naar man ikke bestemmer det i alle andre Forhold; jeg siger, som jeg allerede tidligere har sagt, at de maae see at enes om det, og kunne de ikke det, saa er der intet Andet for, end at de maae adskilles — det bliver altid Følgen af Splid. Der gives mange andre Ting, som Ægtefæller kunne blive uenige om. Saaledes har jeg til Exempel kjendt en gammel Mand og en gammel Kone, som havde en eneste Datter; de kunde ikke blive enige om, hvem de skulle gifte hende med. Hun fik den, som hun og Moderen ønskede, hun skulde faae; men Faderen havde saameget derimod, at de paa en Maade separerede sig derover; det Eneste, Faderen gjorde, var, at han satte Arven efter sig fast, saaledes at hverken Datteren eller hendes Mand fik nogen Naadighed over den; den blev staaende i Overformynderiet, til de vare døde, og saa blev den skiftet imellem deres Børn. Der er i en anden Sag

foreslaaet, at, naar Ægteffabet var blandet, saa skulde Forældrene forud indgaae en Forening om, i hvilken Tro deres Børn skulle opdrages; denne Bestemmelse vilde kunne have til Følge, at Ægtefæller, som maatte ingen Børn vilde faae, ikke kunde komme i Ægteffab sammen, fordi de ikke kunde blive enige om, i hvilken Tro deres Børn skulde opdrages. Der kan jo ogsaa imellem Forældre være Splid om, hvilken Stand deres Børn skulle vælge; saaledes har jeg hørt fortælle om et Par Folk, som nyligen vare blevne gifte, at de talte om, hvad deres Børn skulde være. De bleve da enige om, hvad den første Søn skulde være, og hvad den anden Søn skulde være, men hvad den tredje Søn skulde være, det kunde de ikke blive enige om, og denne Uenighed gif saavidt, at de separerede sig derfor. Det blev af den høitærede Cultusminister igaar yttret, at nu bleve slet ikke Forældrene ved Mulkt tvungne til at lade deres Børn døbe. Der er en Frdg. af 30te Mai 1828, hvis § 5 siger, at Forældre skulle lade deres Børn døbe inden en vis kort Tid efter Fødselen, dersom de forsamme det, skal Præsten melde det, i Kjøbenhavn for Magistraten og andre Stæder for Amtmanden, og saa skal det under en daglig Mulkt paalægges Forældrene at lade deres Børn døbe. Det er ikke mig bekjendt, at denne Lov er ophævet (Hør! Nei!); jeg veed heller ikke, om den ærede Minister ved noget Circulaire har bekjendtgjort, at den ikke mere gjælder, og hvis han har gjort det, saa veed jeg ikke, med hvad Hjemmel han har gjort det (Hør!), men saalange det ikke er slett, saa troer jeg, at mange Folk staae i den Formening, at de ere pligtige til at lade deres Børn døbe og at de udsætte sig for at blive anklagede og mulcterede, hvis de ikke gjøre det, og altsaa virker denne Straf, om jeg saa maae sige, det Samme, som alle Straffe efter kloge Lovgiveres Mening skulle virke, det vil sige, at den aldrig kommer til Anvendelse, men blot virker ved sin Tilværelse som en Trudsel. Jeg ønsker derfor at vide, om det er almindelig bekjendtgjort, at Folk kunne lade være at lade deres Børn døbe, saalange de ville, og dernæst ønsker jeg at vide, hvorledes der forholdes videre, hvorlænge det tør indlades, om